

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Pavla Vrchy a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Okresním soudem Plzeň-sever** a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu Plzeň-sever pod sp. zn. 3 C 235/2011, o zaplacení částky 14 851 Kč s příslušenstvím: žalobkyně **ČD-Telematika a. s.**, IČO 61459445, se sídlem v Praze 3, Pernerova 2819/2a, zastoupené JUDr. Ivo Drážným, advokátem se sídlem v Praze 3, Lucemburská 3, a žalovaného **T. M.**,

t a k t o :

- I. **P ř í s l u š n ý** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu Plzeň-sever, pod sp. zn. 3 C 235/2011, o zaplacení částky 14 851 Kč s příslušenstvím, **j e** soud.
- II. Usnesení Okresního soudu Plzeň-sever ze dne 13. února 2012, čj. 3 C 235/2011 - 13, **s e z r u š u j e .**

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem doručeným dne 3. července 2012 se Český telekomunikační úřad domáhal, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc vzniklý ve smyslu § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, mezi ním a Okresním soudem Plzeň-sever ve věci žaloby vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 3 C 235/2011.

Z předloženého soudního spisu vyplynuly následující skutečnosti:

Žalobkyně ČD-Telematika a. s. podala proti žalovanému dne 1. 9. 2011 u Okresního soudu Plzeň-sever žalobu na zaplacení částky 14 851 Kč s příslušenstvím s odůvodněním, že uzavřela dne 30. 5. 2009 se žalovaným Smlouvu o zajištění a poskytování neveřejných benefitních služeb elektronických komunikací v mobilní síti pro zaměstnance, kterou se žalobkyně zavázala zajistit žalovanému poskytování služeb

v mobilní síti společnosti Telefónica Czech Republic, a. s., a žalovaný se zavázal zaplatit žalobci za takto poskytnuté služby sjednanou cenu. Žalobkyně vyzvala žalovaného k zaplacení této dlužné částky, žalovaný ji však do dnešního dne neuhradil.

Okresní soud Plzeň-sever usnesením ze dne 13. února 2012, čj. 3 C 235/2011 - 13, výrokem I. řízení zastavil, výrokem II. určil, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu, a výrokem III. a IV. rozhodl o náhradě nákladů řízení a vrácení soudního poplatku. V odůvodnění uvedl, že z obsahu žaloby plyne, že se jedná o spor mezi osobou vykonávající telekomunikační činnost na straně jedné a účastníkem na straně druhé. Pravomoc k projednání a rozhodnutí sporu je svěřena Českému telekomunikačnímu úřadu podle ustanovení § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“). Rozhodnutí nabylo právní moci dne 20. března 2012.

Český telekomunikační úřad (dále jen „navrhovatel“) poté podal návrh zvláštnímu senátu k rozhodnutí záporného kompetenčního sporu. Navrhovatel konstatoval, že žalobkyně požaduje po žalovaném dlužnou částku na základě Smlouvy o zajištění a poskytování neveřejných benefitních služeb elektronických komunikací v mobilní síti pro zaměstnance. Uvedl mimo jiné, že pravomoc ČTÚ je dána podle ustanovení § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích pouze v případě sporů mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné a účastníkem, popř. uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě. Žalobkyně však není osobou vykonávající komunikační činnost podle § 7 citovaného zákona, podle kterého jsou komunikačními činnostmi zajišťování sítí elektronických komunikací, poskytování služeb elektronických komunikací a provozování přístrojů. Žalobkyně neposkytovala žalovanému veřejně dostupné služby elektronických komunikací ve smyslu výše uvedeného zákona, nýbrž mu poskytovala pouze služby neveřejné. Tyto služby jsou nabízeny a provozovány pouze pro uzavřený okruh subjektů – zaměstnance ČD Telematika a. s., a to pouze v případě jejich zájmu. Žalovaná tedy není v postavení účastníka služeb elektronických komunikací, tudíž se ani nemůže jednat o porušení povinnosti uhradit cenu za poskytnutou veřejně dostupnou službu účastníku, popř. uživateli veřejně dostupné služby elektronických komunikací. Spor mezi žalobkyní a žalovaným není sporem o zaplacení ceny za poskytnutou veřejně dostupnou službu elektronických komunikací, ale sporem vyplývajícím ze soukromoprávního vztahu, k jehož rozhodování má pravomoc soud.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecným soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

Navrhovatel (též „Úřad“) je zřízen podle § 3 zákona o elektronických komunikacích jako ústřední správní úřad pro výkon státní správy ve věcech stanovených tímto zákonem, včetně regulace trhu a stanovování podmínek pro podnikání v oblasti elektronických komunikací a poštovních služeb. Ustanovení § 108 odst. 1 písm. g) zákona o elektronických komunikacích zakládá pravomoc Úřadu rozhodovat ve sporech tam, kde tak stanoví tento zákon; pravidla pro rozhodování účastnických sporů obsahuje zákon v § 129 odst. 1: „Úřad rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na

straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě. Úřad rovněž rozhoduje spory v případech, kdy na straně osoby vykonávající komunikační činnost (§ 7) nebo účastníka, popřípadě uživatele, došlo ke změně na jinou osobu, zejména z důvodu postoupení pohledávky, převzetí dluhu, přistoupení k závazku.“

Podle ustáleného výkladu zvláštního senátu (srov. např. usnesení ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 38/2009 - 12) je třeba současného naplnění osobní a věcné podmínky k tomu, aby byla dle výše citovaných pravidel první věty § 129 odst. 1 založena pravomoc navrhovatele rozhodnout účastnický spor.

První podmínkou je osobní předpoklad spočívající jednak na straně osoby, která musí vykonávat komunikační činnost. Touto činností se podle § 7 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích rozumí „a) zajišťování sítí elektronických komunikací, b) poskytování služeb elektronických komunikací, c) provozování přístrojů dle § 73 citovaného zákona“; službou elektronických komunikací se rozumí dle ustanovení § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích „služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášeným sítěmi a poskytovaným službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací“. Osoba účastníka musí splňovat charakteristiku stanovenou v § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích („účastníkem se rozumí každý, kdo uzavřel s podnikatelem poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací smlouvu na poskytování těchto služeb“), popřípadě osoba uživatele musí splňovat charakteristiku stanovenou § 2 písm. b) zákona o elektronických komunikacích („uživatelem se rozumí každý, kdo využívá nebo žádá veřejně dostupnou službu elektronických komunikací“); veřejně dostupnou službou elektronických komunikací se dle § 2 písm. o) cit. zákona rozumí „služba elektronických komunikací, z jejíhož využívání není nikdo předem vyloučen“.

Ze spisu předloženého navrhovatelem zvláštní senát zjistil, že smluvní vztah žalobkyně a žalovaného založila Smlouva o zajištění a poskytování neveřejných benefitních služeb elektronických komunikací v mobilní síti pro zaměstnance ze dne 18. 5. 2009 (dále jen „smlouva“), sjednaná podle § 51 občanského zákoníku. Zvláštní senát v usnesení ze dne 7. 5. 2010, čj. Konf 14/2010 - 8, publikovaném pod č. 2115/2010 Sb. NSS, www.nssoud.cz, vyslovil pravidlo, že pro určení orgánu příslušného rozhodovat spory vzniklé na základě smlouvy „není relevantní, jak byla předmětná smlouva formálně označena, nýbrž její skutečný obsah“. Samotné sjednání smlouvy označené jako smlouva o zajištění a poskytování neveřejných benefitních služeb elektronických komunikací, byť i s poskytovatelem, který získá oprávnění vykonávat komunikační činnost od navrhovatele, však neznamena automaticky založení pravomoci navrhovatele rozhodovat spor.

Předmětem smlouvy bylo poskytování „služeb v mobilní síti společnosti Telefónica O2 Czech Republic, a. s. pro účastníka a případně pro jeho další uživatele, jež spočívají v zajištění služeb volání a ostatních nabízených služeb v mobilních sítích elektronických

komunikací objednaných účastníkem prostřednictvím elektronického portálu VPN Family operátora“ (pozn. zvláštního senátu: rozuměj žalobkyně). Z toho vyplývá, že žalobkyně služby poskytovala pouze omezenému okruhu osob, které musely být zaměstnancem žalobkyně nebo jiné společnosti, ve které mají České dráhy, a. s., majetkovou účast a byly účastníkem rámcové smlouvy se společností Telefónica Czech Republic, a. s. (dále jen „Telefónica“).

Nedílnou součástí smlouvy žalobkyně se žalovaným byly Všeobecné podmínky poskytování služeb VPN Family společnosti ČD-Telematika a. s., z jejichž bodu 2. 6 vyplývá, že žalobkyně *„nenese odpovědnost a nemá přímý vliv na kvalitu a dostupnost poskytované služby. Tato odpovědnost je plně na společnosti Telefónica, se kterou má poskytovatel uzavřenou smlouvu o poskytování mobilních služeb.“* Součástí smlouvy byly také Všeobecné podmínky poskytování služeb elektronických komunikací prostřednictvím mobilních sítí společností Telefónica. Veřejně dostupnou službu elektronických komunikací proto poskytovala nikoli žalobkyně, ale společnost Telefónica.

Zvláštní senát při řešení kompetenčního sporu posuzoval pouze právní vztah mezi žalobkyní a žalovaným - tento právní vztah je podmíněn nezávisle existujícím smluvním vztahem žalobkyně a operátora Telefónica. Jak již zvláštní senát uvedl shora, žalobkyně poskytovala v tomto konkrétním případě služby pouze omezené skupině osob, a to zaměstnancům. Neposkytovala proto veřejně dostupnou službu elektronických komunikací podle § 2 písm. o) zákona o elektronických komunikacích, z jejíhož využívání není nikdo předem vyloučen. Také žalovaný nesplňuje podmínky stanovené v § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích (*„účastníkem se rozumí každý, kdo uzavřel s podnikatelem poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací smlouvu na poskytování těchto služeb“*). Žalobkyně ani žalovaný nesplňují požadavky stanovené v § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, není proto naplněna osobní podmínka téhož ustanovení; ve věci proto není příslušný rozhodovat správní orgán, ale soud.

Lze tak uzavřít, že v posuzovaném případě není dán osobní předpoklad pravomoci Českého telekomunikačního úřadu spor rozhodnout; pravomoci soudů se tedy tato věc nevymyká, neboť podle § 7 odst. 1 o. s. ř. soudy rozhodují *„spory a jiné právní věci, které vyplývají z občanskoprávních, pracovních, rodinných a obchodních vztahů, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány.“*

Zvláštní senát z uvedených důvodů vyslovil, že k rozhodnutí o věci je dána pravomoc soudu (§ 5 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb., výrok I.).

Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení okresního soudu.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor

vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále tedy bude Okresní soud Plzeň-sever pokračovat v řízení o podané žalobě.

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 28. ledna 2013

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu